

Orbán Viktor strasbourgi beszéde – a pontos szöveg

Orbán Viktor, a Fidesz elnöke október 24-én beszédet mondott az Európai Parlament néppárti frakciójának strasbourgi tanácskozásán. Beszédének elején 1956 jelentőségét méltatta, majd Európa és Magyarország előtti kihívásokról szólt. A beszéd vihart váltott ki, mert többek szerint Orbán lényegében azt kérte a beszédben, hogy az unós vonja meg az anyagi támogatást az országtól, a Fidesz szerint azonban a beszéd nem így értelmezendő. A magnófelvétel alapján az alábbiakban szó szerint ismertetjük beszédének ez utóbbi témakörrel foglalkozó részét.

"Az 56-os magyarok üzenete után, ha megengedik, néhány gondolatot mondanék a 2006-os magyarok üzenetéről is.

A XX. század Európa számára is a szenvedések korszaka volt, de a század második felében sikerült leküzdeni a bajok nagy részét, elhárítani az újabb veszélyeket, megteremteni a békés együttműködést és Európa egységét. Ám kedves barátaim, a történelem nem áll meg. Európának épp úgy, mint Magyarországnak a leküzdött nehézségek után újabb és újabb kihívásokkal és próbatételekkel kell szembenéznie. A közös ünneplés, a mai közös ünneplés egyik értelme is éppen az, hogy a múlt nagyszerű példáiból erőt és tudást merítsünk a jövő kihívásainak leküzdésére. Mit mondott Margaret Thatcher? Azt mondta, a kommunizmusban az a legrosszabb, ami utána következik.

Kedves barátaim, az egyik kihívás, amellyel szembesülnünk kell, egy közös örökség. Magától a kommunizmustól ugyan sikerült megmenekülnie Európának, de a kommunizmus örökségétől nem. Ma már egész Európa küzd a kommunizmus örökségével, és a jelek szerint küzdeni is fog még jó ideig. A kommunizmus ugyanis az általa megszállt közép-európai országokban intézményesített, úgy is mondhatnám hogy államosított szinte minden rosszat, amivel a XIX. és XX. században az európai nemzetek küzdöttek.

A kommunizmus a saját országaiban évtizedekre intézményesítette a korrupciót, az erkölcsi relativizmust, a szegénységet, a kiszolgáltatottságot, a hamis adatokat szolgáltatató kormányokat, a felelősséget nem ismerő politikusokat és a politikai hazugságokat. Az Unió bővítésével ezek közös örökséggé váltak. Ezekkel most már az egész Európai Uniónak szembe kell néznie. Úgy mint a saját területén belüli saját problémáival. Azt hiszem, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a németek ezt talán hamarabb megtapasztalták, mint Európa más népei, rögtön az újraegyesítés után.

Nem tudom, mitől nehezebb megszabadulni: magától a rossz rendszertől, vagy annak terhes örökségétől. Egy azonban biztos: mindkét feladat nehéz és embert próbáló kihívás. De a történelem arra tanít bennünket, hogy ha szolidárisak vagyunk egymással, egyik sem lehetetlen.

Ezért kell az Európai Uniónak világossá tennie, hogy nem nyújt segédkezet semmilyen megfontolásból sem a hazug és csaló, a kommunizmus erkölcsi örökségét máig fel nem adó kormányzatoknak.

Tisztelt hölgyeim és uraim, mindeközben Európának, régi és új tagállamoknak együtt, egy új természetű kihívással is szembe kell néznie. Mondjuk ki bátran: egyre növekvő gazdasági nyomás nehezedik az európai demokráciákra. Egyre erősödik és egyre nagyobb teret nyer az a felfogás, mely szerint mindenekfelett gazdasági szempontoknak kell érvényesülniük a demokráciákban.

Ez a nyomás a globális gazdaság nyomása. S tudjuk, hogy miből ered. Olyan óriásvállalatok működtetik a világgazdaságot, amelyek gyakran erősebbek, mint egy-egy európai ország. Ezek az óriások érthető módon saját szempontjaikat akarják minél inkább érvényesíteni. És mi más lehetne egy ilyen óriás célja, mint a versenyképesség? És természetes az is, hogy ezek az óriások azt szeretnék, hogy a politika legfőbb célja is a versenyképesség legyen. A politika részéről azonban nem lenne helyes engedni ennek a nyomásnak. Mert a politika célja nem lehet kizárólag a versenyképesség.

Egy ország és nemzet mindig többet akar, mint egyszerűen versenyképesnek lenni. Minden emberi közösség célja a boldog, harmonikus és biztonságos élet, ami mindig több, mint a gazdasági versenyképesség. A versenyképesség csak egy eszköz a sok közül, amely egy közösséget, egy nemzetet hozzásegíthet a céljához. Ha és amikor szükséges, nekünk képesnek kell lennünk, hogy ellenálljunk globális gazdasági törekvéseknek is.

Kedves barátaim, ez a probléma a volt kommunista országokban és leginkább Magyarországon extrém módon jelentkezett az elmúlt esztendőben. És igen tanulságos az Önök számára is. Közép-Európában több helyütt, így nálunk is, végbement egy bizarr egyesülés, amely során posztkommunista elitiek eszközként kezdték használni a versenyképességi ideológiát, ugyanúgy, ahogy annak idején használták a kommunisták eszközként a marxista ideológiát. Úgy vélik, a versenyképesség az az ideológia, amellyel mindent meg lehet indokolni. A munkanélküliséget, az elszegényedést, az áremeléseket, a kulturális és természeti környezet tönkretételét is. Vagyis ma mi arra figyelmeztetjük Magyarországról Nyugat-Európát, hogy a két veszélyes jelenség, a kommunista örökség és a gazdaság mindenhatósága egyesülhet, és együtt még nagyobb veszélyt jelenthetnek, mint külön-külön. Azért van szükségük egymásra, mert a kérlelhetetlen gazdasági szempontok igazolhatják a posztkommunista hatalomgyakorlás módszereit. Cserében a hatalom pedig érvényesíti a gazdasági érdekeket, akár egy ország érdekeivel szemben is.

A posztkommunista elit nyíltan kijelentette Magyarországon - idézem őket - hogy egy országot úgy kell működtetni, mint egy nagyvállalatot. Innen már csak egy lépés, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy a hatalom, ha érdeke megkívánja, átlépje a jogállamiság határait, ahogy tette ezt tegnap is Budapesten. Amikor a megemlékezők ellen brutális rendőri akciót indítottak, erődemonstrációt mutattak be, az ünneplőkkel szemben brutálisan léptek fel és habozás nélkül törték le az emberi jogokat..."

(forrás: MTI) [Népszabadság Online](#) | NOL | 2006. október 27.